

[Bindslev.]

Statsradiofonien ifølge Loven er lagt i Hænderne paa et Radioraad, som ganske vist under Ministerens Overledelse har det egentlige Styre af Statsradiofonien og Radiospredningsfonden. Men det vil ogsaa være bekendt, at for saa vidt angaar Programmerne, er det ikke Radioraadet som saadant, der har den egentlige Afgørelse, men det er et andet Udvalg, Programudvalget, et Udvalg, som end ikke staar nævnt i Loven, som kun fremtræder som en Faktor i Kraft af de Vedtægter, som ifølge Loven er udstedt af Ministeren. Det er i disse Vedtægter, vi møder Begrebet Programudvalg.

Programudvalget vælges ikke alene derved, at Radioraadet som saadant udpeger visse Medlemmer, men navnlig derved, at to Ministre, Undervisningsministeren og Ministeren for offentlige Arbejder, udpeger de øvrige Medlemmer, og det er endda saa viseligt indrettet, at Ministeren, som han finder det for godt, vil kunne udnævne saa mange Medlemmer af Programudvalget, som det maatte behage ham, og vi har jo allerede set et saadant Tilfælde, hvorved det er lykkedes det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch at faa Sæde i Programudvalget. Jeg anser det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch for at være et udmærket kvalificeret Medlem af dette Udvalg, og naar jeg fremdrager dette Eksempel, saa er det udelukkende, fordi det ærede Medlem jo repræsenterer en bestemt politisk Opfattelse og utvivlsomt — jeg beder Ministeren benægte det, hvis det ikke er Tilfældet — er sat ind i Programudvalget netop for at skaffe en vis Balance, set fra Regeringens Synspunkt, over for de politiske Strømninger, som maatte være til Stede inden for Programudvalget. Naar man nu tænker paa den Indflydelse, som Programudvalget faktisk har, betænker, at det, bortset fra rent principielle Spørgsmaal, har den daglige Ledelse af Udsendelserne fra Statsradiofonien og har det i sin Magt at paatvinge alle disse Udsendelser et ganske bestemt kulturelt eller politisk Præg efter Forgodtbefindende, saa er det i sig selv en Urimelighed, at en saadan Magt er givet til et Udvalg, som end ikke staar nævnt i Loven. Det er ganske klart, at der maa være et Udvalg, som har den daglige Ledelse, og som har denne Indflydelse, men naar det skal være der, saa er det ogsaa rimeligt, at det nævnes i Loven, og det er rimeligt, at det faar en saadan Sammensætning, at alle berettigede Interesser kommer til Udtryk inden for dette Udvalg. Og jeg

røber vist ingen Hemmelighed ved at nævne, at hvad det politiske angaar, er det i Øjeblikket Socialdemokratiet og Venstre, som har Hovedindflydelsen inden for dette Udvalg, mens, saa vidt jeg ved, Det radikale Parti, men i hvert Fald Det konservative Folkeparti ganske er berøvet enhver Mulighed for direkte at kunne gøre sig gældende inden for Programudvalget. Dette er en Urimelighed. Jeg henstiller til Ministerens Retfærdighedssans, at han benytter den Magt, han allerede har, til at raade Bod paa de Mangler, der er opstaaet ved dette Hul i Loven, og jeg tør maaske gaa ud fra, at Ministeren vil tage dette under velvillig Overvejelse. Men selv om Ministeren gør dette, hvad man altsaa endnu kan have Haab om, saa er det dog i sig selv en Urimelighed, at et saadant Styresystem er opbygget paa Vedtægter alene. Det er rimeligt, at Radiofoniens Styre, ikke alene hvad Radioraadet angaar, men ogsaa hvad angaar de vigtigste Udvalg inden for Radiofoniledelsen, fastlægges i selve Loven, og derfor skulde det glæde mig, om man nu under en eventuel Udvalgsbehandling — jeg ved ikke, om en saadan vil blive foreslaaet, men bliver den det, vil jeg gerne give Forslaget min Stemme — ogsaa tager dette særdeles vigtige Spørgsmaal op til Debat og faar gennemført en Ordning paa dette Omraade.

Steen: Vi kan være enige med Forslagsstillerne i, at de Regler, hvorefter Radiofoniledelsen i Henhold til den gældende Lov udvælges, ikke kan siges at være tilfredsstillende, og Det radikale Venstre er derfor rede til ved Lejlighed at deltage i Drøftelsen af en Nyordning, men det foreliggende Lovforslag egner sig efter vor Opfattelse ikke som Udgangspunkt for en saadan Drøftelse. De ærede Medlemmer, der har fremsat det, har, som saa ofte før, ikke vist Vejen til de Spørgsmaals Løsning, hvormed de har beskæftiget sig, og jeg skal derfor udsætte de Betragtninger, som Emnet i øvrigt i saa rigt Maal frister til, til der, før eller senere, foreligger en rimeligere Anledning end den, der foreligger i Dag.

Aksel Larsen: Ministeren begyndte sin Tale med en Undskyldning for det sene Tidspunkt for dette Lovforslags Behandling, men gav samtidig en Forklaring, der i hvert Fald havde Mulighed for at klinge sandsynligt: at det var af praktiske Grunde, det ikke før var kommet paa Dagsordenen. Jeg finder, det er en ganske udmærket Praksis, og jeg venter, naar vi kommer til næste